نمایش اشرافی و بلیت نجومی تیر خلاص به هنر مردمی

آسیب‌شناسی تئاتر امروز ایران

آرش فهیم

بخش پایانی

سیاوش طهمورث، بازیگر و کارگردان باسابقه سینما، تلویزیون و تئاتر: وقتی یک بازیگر نمی‌تواند یک نمایشنامه را به تئاتر تبدیل کند و به‌خاطر شهرتش روی صحنه می‌آید، تبدیل به یک «کالا» می‌شود. این بازیگران در اصل به خودشان خیانت و توهین می‌کنند که به‌خاطر مقداری پول بیشتر، تبدیل به کالا می‌شوند. اجرای تئاتر، یک معنی و رفتار خاص می‌خواهد؛ اینکه هر کسی روی صحنه راه برود و اطوار بیاید و چند دیالوگ بگوید را نمی‌توان تئاتر دانست.

شهید سیدمرتضی آوینی سال‌ها پیش هشدار داده بود که تئاتر ایران برای زنده ماندن باید از تقلید صرف فاصله بگیرد و به ریشه‌های تاریخی و ملی خود بازگردد. در نگاه او، تئاتر زمانی امکان حیات دارد که در خاک فرهنگ و ادب این سرزمین ریشه بدواند. امروز این هشدار همچنان قابل تأمل است. تئاتری که فقط از غرب کپی کند، فقط با کمک سلبریتی بفروشد، فقط به گیشه فکر کند و فقط برای طبقه برخوردار تولید شود، از رسالت خودش فاصله خواهد گرفت.

این روزها باز هم نمایش‌هایی ملقب به لاکچری روی صحنه رفته‌اند؛ اما حاشیه‌های اقتصادی پیرامون آن‌ها، یک پرونده قدیمی و برزمین‌مانده را دوباره روی میز گذاشته است. پرونده‌ای با یک سؤال ساده اما اساسی: تئاتر ایران قرار است برای مردم بماند یا به ویترینی لوکس برای صاحبان سرمایه تبدیل شود؟ اگر پاسخ، «تئاتر برای مردم» است، وقت آن رسیده که مدیران فرهنگی، تهیه‌کنندگان، هنرمندان و سیاست‌گذاران، پیش از آنکه فاصله میان صحنه و جامعه بیشتر شود، درباره آینده این هنر تصمیم بگیرند. زیرا خطر اصلی، یک بلیت چند میلیون تومانی نیست؛ خطر آنجاست که روزی تئاتر ایران آن‌قدر از مردم فاصله بگیرد که دیگر کسی جز «از ما بهتران» توان نشستن در سالن آن را نداشته باشد.

کالایی شدن هنر در غبار سلبریتی‌زدگی

وقتی صحنه تئاتر به محلی برای مانور سرمایه تبدیل می‌شود، معیار ارزیابی هنرمند نیز دستخوش تغییرات بنیادین خواهد شد. در این ساختار بیمار، بازیگر نه بر اساس قدرت شبیه‌سازی، حس و تکنیک نمایشی، بلکه بر مبنای میزان چهره بودن و توانایی در فروش بلیت سنجیده می‌شود.

سیاوش طهمورث، بازیگر و کارگردان باسابقه سینما، تلویزیون و تئاتر، با نقد صریح حضور ابزاری سلبریتی‌ها در صحنه نمایش به گزارشگر کیهان می‌گوید: «به نظر من، هر بازیگر و کارگردانی حق فعالیت در تئاتر را دارد؛ به بازیگرانی هم که از سینما به تئاتر آمده‌اند خوش‌آمد می‌گویم. اما وقتی یک بازیگر نمی‌تواند یک نمایشنامه را به تئاتر تبدیل کند و به‌خاطر شهرتش روی صحنه می‌آید، تبدیل به یک «کالا» می‌شود. این بازیگران در اصل به خودشان خیانت و توهین می‌کنند که به‌خاطر مقداری پول بیشتر، تبدیل به کالا می‌شوند. اجرای تئاتر، یک معنی و رفتار خاص می‌خواهد؛ اینکه هر کسی روی صحنه راه برود و اطوار بیاید و چند دیالوگ بگوید را نمی‌توان تئاتر دانست. نمی‌توان در مکانی اشرافی یک نمایش را اجرا کرد و دم از فقر و عدالت زد! اگر می‌خواهیم هنر این مملکت پیشرفت کند، نباید کپی کنیم، آن هم کپی بد. منفعل بودن مسئولان و اکتفا به تذکرهای سطحی، مثل این می‌ماند که به یک قاتل بگوییم اگر بار دیگر دست به قتل بزند او را مجازات می‌کنیم. این نوع نمایش‌ها قتل هنر مملکت هستند و جامعه را به اضمحلال می‌برند.»

پول‌سالاری و انفعال مدیریتی

از سوی دیگر، ناعدالتی در توزیع بودجه‌های عمومی و بیت‌المال، ضایعه دیگری است که صدای اعتراض هنرمندان را درآورده است. ابوالفضل همراه، هنرمند و کارشناس تئاتر، در گفت‌وگو با گزارشگر کیهان با تفکیک میان بخش خصوصی و منابع عمومی می‌افزاید: «تئاتر نباید برای یک قشر خاص اختصاص یابد. اگرچه نمایش‌های پرهزینه و کنسرت-نمایش‌های موزیکال در جهان اجرا می‌شوند و در کشور ما نیز اگر بخش خصوصی با سرمایه خود چنین کاری کند، شاید نتوان خرده زیادی گرفت، اما اگر مجموعه‌های متصل به بودجه بیت‌المال روی چنین آثاری سرمایه‌گذاری کنند، کاملاً مورد انتقاد است. بودجه بیت‌المال باید برای محتوای مدنظر، کادرسازی و پرورش نسل جدید استفاده شود، نه اینکه صرف پرداخت دستمزدهای هنگفت و بی‌مبنا به برخی بازیگران برای دیده شدن کارهای محدود شود. مجموعه‌های فرهنگی باید امکانات خود را در اختیار تقویت پشتوانه‌های هنری کشور قرار دهند.»

وقتی سرمایه‌داران برای تئاتر تعیین تکلیف می‌کنند!

تزلزل در سیاست‌گذاری‌های حاکمیتی باعث شده تا سرمایه‌سالاران بخش خصوصی و حتی برخی نهادهای دارنده بودجه، ریل حرکت تئاتر را تعیین کنند. نتیجه مستقیم این رویکرد، کنار زدن هنرمندان دغدغه‌مند و جایگزینی شوهای تجاری با آثار اندیشه‌محور است.

چیستا یثربی، مدرس دانشگاه، نویسنده و کارگردان مطرح تئاتر، با گلایه شدید از رویکردهای حاکم بر مدیریت نمایش در مصاحبه‌ای می‌گوید: «شعار «تئاتر برای همه» به یک دروغ بزرگ تبدیل شده و امروز تئاتر تنها برای پولدارها و اسپانسرهاست. متأسفانه مدیریت هنری به جایی رسیده که صرفاً به دنبال فروش است و هنر برایش اهمیتی ندارد. وقتی پای کاسب‌کاران و دلالان به این حوزه باز می‌شود، هنرمندان واقعی و استخوان‌خوردکرده خانه‌نشین می‌شوند و بی‌هنران جولان می‌دهند. امروز به جای تئاتر، شوهای کپی‌برداری‌شده و رقص و آواز را روی صحنه می‌برند و اگر تهیه میلیاردی نداشته باشی، اسمت از تئاتر خط می‌خورد. تئاتر اجتماعی‌ترین هنر است، اما با این فرمان، فاتحه تئاتر اندیشه‌ورز خوانده شده است.»

تیر خلاص به هنر مردمی

مسئله تئاتر اشرافی و بلیت‌های نجومی موضوع جدیدی نیست، اما ابعاد آن روزبه‌روز نگران‌کننده‌تر می‌شود. تا جایی که سال ۱۳۹۷ نیز نرخ‌های نامتعارف برخی آثار مانند نمایش «بینوایان» واکنش مسئولان وقت ارشاد را برانگیخت. سیدعباس صالحی، وزیر فعلی و وقت فرهنگ و ارشاد اسلامی، صریحاً در فضای مجازی نوشت: «تئاتر لاکچری تیر خلاص به این هنر مردمی است. اداره کل هنرهای نمایشی با هم‌اندیشی و همیاری خانه تئاتر، حریم صحنه را از آن مصونیت دهد.» با این حال، تناقض بنیادین در عملکرد مدیریت فرهنگی آنجا رخ نمود که مجری یکی از پرهزینه‌ترین اجراهای لاکچری، خود از مدیران ارشد وزارت ارشاد بود و عمل نظارتی قاطعی صورت نگرفت.

امروز و با رونمایی از بلیت‌های ۴، ۵ میلیون تومانی در سالن‌های مجلل، این رویه مبتذل به نقطه اوج خود رسیده است.

محمد قربانی، منتقد و کارشناس ارشد ادبیات نمایشی، در گفت‌وگو با گزارشگر کیهان با اشاره به خطرات ابزاری شدن تئاتر می‌گوید: «تئاتر در ایران در حال تبدیل شدن از یک هنر عمومی و دغدغه‌مند به کالایی لوکس برای طبقه‌ای خاص است. مسئله‌ای که در هفته‌های اخیر با رونمایی از قیمت‌های نجومی بلیت نمایش-ارکسترال آرش به نقطه جوش خود رسید. وقتی برای تماشای یک اثر نمایشی باید تا ۵ میلیون تومان هزینه کرد، نخستین پرسشی که ذهن هر کسی را درگیر می‌کند این است: آیا تئاتر همچنان هنر مردم است یا ویترینی برای نمایش قدرت خرید و نمایش سبک زندگی؟ اگرچه تورم افسارگسیخته و افزایش هزینه‌های تولید، اجاره‌بهای سرسام‌آور سالن‌های خصوصی و دستمزدهای سنگین بازیگرانِ چهره واقعیت‌های اقتصاد هنر هستند، اما تبدیلِ شدن این فشارها به بلیت ۵ میلیونی گویای شکافی عمیق در سیاست‌گذاری فرهنگی است. وقتی اقتصاد تئاتر تنها بر جیب تماشاگر متکی شود، نتیجه‌اش حذف تدریجی دانشجویان و نسل جوان از چرخه تئاتر است. آیا می‌توان از مفاهیمی چون وطن‌دوستی یا دغدغه‌های ملی در اثری سخن گفت که عملاً ورود بخش بزرگی از ملت را به سالن‌هایش ممنوع کرده است؟»

خطر ورود ابتذال اشرافی به استان‌ها

آسیب دیگر تئاترهای اشرافی، بی‌ارتباطی کامل آن‌ها با دغدغه‌ها و مسائل واقعی زیست‌بوم جامعه ایرانی است. این نمایش‌ها به جای پرداختن به مسائل معیشتی، هویت‌بخشی به نسل جوان یا بازنمایی مقاومت ملی، به کپی‌های دست‌چندم و نازل از الگوهای غربی بسنده می‌کنند. مصطفی بوعذار، کارگردان و فعال تئاتر استان‌ها، با ابراز نگرانی از سرایت این موج بیماری‌زا به سراسر کشور به گزارشگر کیهان می‌گوید: «خوشبختانه هنوز نگاه تئاتر لاکچری و پرزرق‌وبرق خالی از ساختار و محتوا به شهرستان‌ها راه نیافته است. امیدوارم این نوع نمایش‌ها برای جوانان در استان‌ها به یک الگو تبدیل نشود، چراکه چشم‌انداز روشنی در این عرصه نخواهیم داشت. در شرایطی که مسئولان شعار مردمی شدن تئاتر را می‌دهند، به جای تقویت تئاتر خیابانی رایگان، به سمت تئاتر اشرافی رفته‌اند. تئاتر، عرصه تفکر و اندیشه است؛ هنرمندی که در جامعه خود تأثیرگذار نباشد، آسیب‌زاست. جامعه امروز ما با مسائل اقتصادی و فرهنگی گوناگون دست‌وپنجه نرم می‌کند و در شرایطی که کشور نیازمند پویایی و هویت‌یابی است، مشخص نیست چرا به جای پاسخ به این نیازها، آثاری روی صحنه می‌رود که کپی‌برداری ناقص و لاکچری از نمونه‌های اروپایی است و جز سرگرمی و سود مالی، هیچ آورده‌ای برای مردم ندارد.»

چه باید کرد؟

تئاتر ایران برای رهایی از خفت گیشه‌محوری، نیازمند یک بازآفرینی ساختاری در حوزه کادرسازی، توزیع عادلانه منابع بیت‌المال و اصلاح ریشه‌ای نظام جذب استعدادهاست.

در ادامه این گزارش، نقشه راه عملیاتی برای گذر از مرکزگرایی و احیای تئاتر مردمی و استانی را بررسی می‌کنیم.

تمرکز سالن‌ها، بودجه‌ها و توجه رسانه‌ای در چند سالن خاص در پایتخت، بزرگ‌ترین جفا در حق جریان زنده و متعهد تئاتر در استان‌هاست. در حالی که تئاتر تجاری تهران درگیر دکورهای میلیاردی و دستمزدهای نجومی است، هنرمندان استانی با کمترین امکانات، اصیل‌ترین مفاهیم ملی، بومی و اجتماعی را روی صحنه می‌برند.

مصطفی بوعذار، کارشناس و فعال تئاتر استان‌ها، با دست گذاشتن بر ضرورت حفظ اصالت تئاتر در مناطق مختلف کشور می‌گوید: «خوشبختانه نگاه تئاتر لاکچری و پرزرق‌وبرق خالی از محتوا هنوز نتوانسته به تمام بدنه تئاترِ در استان‌ها نفوذ کند. خطر اصلی زمانی رخ می‌دهد که این الگوهای فاسد پایتخت به معیار و الگوی جوانان استانی تبدیل شوند. در شرایطی که جامعه با دغدغه‌های مختلف اقتصادی و هویت‌یابی دست‌وپنجه نرم می‌کند، تئاتر استانی و نمایش‌های خیابانی به‌دلیل ارتباط بی‌واسطه با مردم، بزرگ‌ترین سرمایه برای تقویت تاب‌آوری و نشاط اجتماعی هستند. متولیان امر باید حمایت مالی را از پروژه‌های لوکس مرکز برداشته و به تزریق زیرساخت در استان‌ها اختصاص دهند.»

کادرسازی در تئاتر محقق نمی‌شود مگر آنکه مرجعیت آموزشی به جای مدرک‌گرایی، بر پرورش اندیشه، مطالعه ادبیات نمایشی و کارگاهی‌سازی متمرکز شود. متأسفانه خروجی فعلی دانشگاه‌ها و آموزشگاه‌های خصوصی توان ارائه بدنه کارآمد و عمیق به جامعه را ندارد.

برای اصلاح این وضعیت، اقدامات زیر الزامی است، ازجمله پیوند دانشگاه با سالن‌های اجرا، یعنی مشروط کردن مجوز سالن‌های دولتی به تخصیص حداقل ۳۰ درصد از سانس‌های اجرا به پایان‌نامه‌ها و تولیدات برتر دانشجویی. احیای نهادهای تخصصی حمایتی هم راهکار دیگری است، یعنی الگوسازی از اقدامات موفق که با نظارت محتوایی و هدایت استادمحور، نسل جدیدی از هنرمندان متعهد را تربیت کرده است. الزام آموزش متون کهن و ادبیات بومی و ملی هم راهگشاست. یعنی گروه‌های جوان به مطالعه و اقتباس از گنجینه‌های ادبیات فارسی گرایش یابند به جای کپی‌برداری ناشیانه از متون غربی.

یکی از رنج‌های مضاعف هنرمندان جوان، رها شدن آنان پس از درخشش در رویدادهای ملی است. برگزیدگان جشنواره‌های استانی و کشوری، پس از دریافت جوایز، به حال خود رها می‌شوند و در فقدان ضوابط حرفه‌ای جذب، جای خود را به چهره‌های بی‌بهره از دانش نمایشی می‌دهند.

ابوالفضل همراه، بازیگر پیشکسوت و داور چند دوره جشنواره تئاتر فجر، با انتقاد جدی از این خلأ ساختاری به گزارشگر کیهان می‌گوید: «سؤال همیشگی من از مسئولان این است که خروجی این‌همه همایش و جشنواره کجا می‌رود؟ چرا از برگزیدگان جشنواره تئاتر فجر که با تلاش فراوان به‌عنوان استعداد شناخته می‌شوند، در پروژه‌های حرفه‌ای، سینما و تلویزیون استفاده نمی‌شود؟ چرا باید یک برگزیده جشنواره به دلیل نبود روابط و زدوبند مجبور باشد برای تأمین معیشت به‌عنوان راننده اسنپ یا پیک موتوری کار کند، اما کسانی که هیچ دانشی از بازیگری ندارند بر صحنه‌ها جولان دهند؟ مسئولان وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان‌های فرهنگی باید فرایند جذب را ضابطه‌مند کنند تا استعدادهای جوان تمامی استان‌ها مسیر پیشرفت عدالت‌محوری را طی کنند.»

ضمن اینکه حاکمیت نباید بودجه بیت‌المال را مصروف پروژه‌هایی کند که خود توان جذب سرمایه تجاری را دارند. بودجه دولتی باید کاملاً منطبق بر «سوبسید هدفمند» برای تولید آثار اندیشه‌محور، تئاتر کودک و نوجوان، و نمایش‌های آیینی و خیابانی هزینه شود.

مهدی سرتاج، پژوهشگر و کارشناس هنرهای نمایشی، در گفت‌وگو با گزارشگر کیهان در تبیین مدل حمایتی هوشمند تأکید می‌کند: «دولت باید تئاتر تجاری را به بازار رقابتی و شفاف بسپارد و ریالی از بودجه عمومی را صرف دستمزدهای هنگفت سلبریتی‌ها نکند. در مقابل، تمام توان یارانه‌ای کشور باید پشتوانه تئاتر فاخر، تئاتر استانی و کادرسازی برای آینده هنر کشور باشد. این تنها راهی است که هنرمند متعهد را از فشار معیشت نجات داده و مانع سقوط او به مسلخ گیشه‌محوری می‌شود.»

یک منتقد و کارشناس ارشد ادبیات نمایشی: تئاتر در ایران در حال تبدیل شدن از یک هنر عمومی و دغدغه‌مند به کالایی لوکس برای طبقه‌ای خاص است. مسئله‌ای که در هفته‌های اخیر با رونمایی از قیمت‌های نجومی بلیت نمایش-ارکسترال آرش به نقطه جوش خود رسید. وقتی برای تماشای یک اثر نمایشی باید تا ۵ میلیون تومان هزینه کرد، نخستین پرسشی که ذهن هر کسی را درگیر می‌کند این است: آیا تئاتر همچنان هنر مردم است یا ویترینی برای نمایش قدرت خرید و نمایش سبک زندگی؟

معاون وزیر کشور:

زیرساخت ریلی و ارتباط با شرق آسیا ویژگی ممتاز مرز سرخس است

مشهد- خبرنگار کیهان:

معاون امنیتی و انتظامی وزیر کشور گفت: در شرایط فعلی تمامی مرزهای زمینی کشور در تأمین کالاهای اساسی اهمیت ویژه‌ای دارند اما ویژگی ممتاز مرز سرخس برخورداری از زیرساخت ریلی و ارتباط با شرق آسیاست.

به گزارش سازمان منطقه آزاد تجاری- صنعتی سرخس؛ علی‌اکبر پورجمشیدیان در جریان بازدید از این شهرستان افزود: همین ویژگی‌ها منطقه سرخس را در زمره مناطق اولویت‌دار کشور در حوزه تعاملات اقتصادی و تأمین نیازهای داخلی قرار داده است.

وی گفت: با توجه به زیرساخت‌ها و موقعیت ممتاز جغرافیایی و ارتباطات گسترده با کشورهای حوزه سی‌آی‌اس و نیز کشور چین این روزها اهمیت مرزهای زمینی و ریلی دوچندان شده و بهره‌گیری حداکثری از ظرفیت‌های مرزی، ضرورتی راهبردی برای تأمین نیازهای کشور و تقویت مناسبات اقتصادی محسوب می‌شود.

دبیر شورای امنیت کشور با بیان اینکه مرز سرخس از جایگاه ویژه‌ای در تعاملات اقتصادی جمهوری اسلامی ایران با کشورهای دوست برخوردار است، افزود: برخورداری از مرز ریلی، استقرار منطقه آزاد تجاری- صنعتی و موقعیت ممتاز جغرافیایی، ظرفیت‌های ارزشمندی را در این منطقه ایجاد کرده است که می‌تواند بخش قابل‌توجهی از نیازهای کشور را در حوزه تجارت، واردات، صادرات و ترانزیت تأمین کند.

پورجمشیدیان، توسعه ارتباطات تجاری با کشورهای شرق آسیا به‌ویژه چین را از فرصت‌های مهم منطقه آزاد سرخس برشمرد و عنوان کرد: فراهم‌شدن بسترهای مناسب برای سرمایه‌گذاری و حضور سرمایه‌گذاران خارجی به‌ویژه سرمایه‌گذاران چینی، نویدبخش آینده‌ای روشن برای این منطقه است و می‌تواند زمینه تأمین بخش قابل‌توجهی از نیازهای کشور و گسترش مبادلات تجاری را فراهم سازد.

وی همچنین بر ضرورت هم‌افزایی و هماهنگی میان دستگاه‌های اجرایی تأکید کرد و گفت: تحقق ظرفیت‌های پیش‌بینی‌شده در منطقه آزاد سرخس نیازمند مشارکت جدی دستگاه‌های مسئول در سطح استان و مجموعه‌های ملی است و تعامل مؤثر میان دستگاه‌های دولتی و سازمان مناطق آزاد می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در رفع موانع و تسهیل فرآیندهای تجاری و ترانزیتی داشته باشد.

دبیر شورای امنیت کشور گفت: روحیه جهادی، همدلی و پیگیری مستمر مسئولان برای حل مشکلات موجود از نکات برجسته بازدید امروز بود و اقدامات انجام‌شده نشان می‌دهد که با بهره‌گیری از ظرفیت‌های مدیریتی و همکاری دستگاه‌های اجرایی، امکان رفع بخش مهمی از موانع در سطح منطقه وجود دارد.

پورجمشیدیان در ادامه از آمادگی شورای امنیت کشور برای حمایت از روند توسعه فعالیت‌های اقتصادی و ترانزیتی مرز سرخس خبر داد و افزود: تمامی موضوعات و مطالباتی که برای تسهیل صادرات، واردات و ترانزیت کالا نیازمند پیگیری در سطوح بالاتر باشد، از طریق شورای امنیت کشور کارویژه مرز و در صورت ضرورت دولت و شورای عالی امنیت ملی پیگیری خواهد شد تا زمینه تسریع در رفع موانع و بهره‌برداری بیشتر از ظرفیت‌های این منطقه فراهم شود.

معاون امنیتی و انتظامی وزیر کشور عنوان کرد: امنیت پایدار در این منطقه مرزی، زمینه مناسبی برای حضور فعال‌تر سرمایه‌گذاران، تجار و فعالان اقتصادی فراهم کرده است و با توجه به اقدامات انجام‌شده زیرساخت‌های موجود و طرح‌های در دست اجرا، آینده‌ای روشن برای منطقه آزاد سرخس، توسعه فعالیت‌های مرزی و بهبود شرایط اقتصادی مردم این شهرستان پیش‌بینی می‌شود.

گمرک و گذرگاه مرزی ریلی و جاده‌ای سرخس در انتهایی‌ترین منطقه شمال‌شرق ایران در استان خراسان‌رضوی و در ۱۸۵ کیلومتری شمال‌شرق مشهد، هم مرز با ترکمنستان واقع شده است و از مبادی مهم تجارت و ترانزیت خارجی کشور به‌ویژه با کشورهای آسیای مرکزی محسوب می‌شود.

تأکید معاون عمرانی فرمانداری تالش بر مناسب‌سازی معابر برای تردد ایمن افراد دارای معلولیت

تالش- خبرنگار کیهان:

معاون هماهنگی امور عمرانی فرمانداری تالش با تأکید بر ضرورت ارتقای استانداردهای مناسب‌سازی معابر و اماکن عمومی خواستار اهتمام ویژه دستگاه‌های اجرایی و مدیریت شهری برای تسهیل تردد ایمن و بدون دشواری افراد دارای معلولیت شد.

یک دستاورد ملی بزرگ دیگر در پالایشگاه اصفهان

اصفهان- خبرنگار کیهان:

مخزن تحت فشار ۷۴۲۰۳-V، از تجهیزات کلیدی طرح گوگردزدایی پالایشگاه اصفهان، پس از توقف ساخت در کره جنوبی، طی ۱۰ ماه به دست متخصصان شرکت دانش‌بنیان مشعل‌پویا اسپادانا تکمیل شد تا دستاورد بزرگی دیگر در پالایشگاه اصفهان رقم بخورد.

آیین پایان موفقیت‌آمیز عملیات ساخت، جوشکاری و انجام آزمون‌های تخصصی تجهیز فوق‌سنگین ۷۴۲۰۳-V واحد RHU پالایشگاه، با حضور غلامرضا باقری‌دیزج، مدیرعامل و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره، معاونین و مدیران ارشد این شرکت برگزار شد. ساخت این تجهیز ابتدا به یک سازنده در کره جنوبی واگذار شده بود، اما پس از توقف پروژه بر اثر تحریم‌ها، قطعات و بخش‌های نیمه‌ساخته به کشور منتقل و تکمیل آن به متخصصان شرکت دانش‌بنیان مشعل‌پویا اسپادانا، از زیرمجموعه‌های پالایشگاه اصفهان، سپرده شد.

تکمیل ساخت و جوشکاری این مخزن طی ۱۰ ماه کاری و با بهره‌گیری از فناوری جوشکاری زیرپودری اتوماتیک (SAW) مجهز به نازل شکاف باریک (Narrow Gap) انجام شد. کنترل شرایط حرارتی و انجام آزمون‌های پیشرفته فراصوتی نیز برای اطمینان از کیفیت اتصالات صورت گرفت و نتایج بازرسی‌ها به تأیید بازرسان و نمایندگان ارکان پروژه رسید. این تجهیز با وزن ۵۳۰ تن، فشار کاری ۱۵۴.۶ بار و ضخامت ۲۷.۸ سانتی‌متر، در طرح گوگردزدایی و تولید سوخت پاک کاربرد دارد.

غلامرضا باقری‌دیزج، مدیرعامل و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره شرکت پالایش نفت اصفهان در این مراسم، با اشاره به تغییر رویکرد مدیریتی مشعل‌پویا از آذرماه ۱۴۰۳ اظهار کرد: در ابتدا تأکید ما بر این بود که شرکت‌های زیرمجموعه باید به‌جای گسترش بیش از حد دامنه فعالیت‌های خود، بر تعمیق تخصص‌ها و تقویت توانمندی‌های اصلی تمرکز کنند. بر همین اساس، از شرکت‌ها خواسته شد برنامه‌های خود را در بازه زمانی سه تا شش ماه تدوین کنند؛ رویکردی که در مشعل‌پویا به تمرکز بر حوزه‌هایی همچون ساخت سازه‌های فلزی، مخازن و ظروف تحت فشار و ایرکولرها انجامید.

وی ساخت ایرکولر موردنیاز واحد تصفیه هیدروژنی نفتگاز (DHT) را نمونه‌ای از این توانمندی دانست و گفت: مشکلات تجهیزات پیشین، از جمله خوردگی، نشتی و توقف‌های مکرر، ضرورت تأمین تجهیزی مناسب را ایجاد کرده بود. ایرکولر ساخته‌شده در مشعل‌پویا اکنون در کنار تجهیزات مشابه در حال بهره‌برداری است و عملکرد رضایت‌بخشی داشته است.

مدیرعامل پالایش نفت اصفهان همچنین ساخت برخی مبدل‌های موردنیاز واحد بنزین را از ظرفیت‌های قابل بررسی این شرکت برشمرد و بر استفاده از توان داخلی برای تأمین تجهیزات، به‌ویژه در شرایط تأخیر برخی پیمانکاران، تأکید کرد. باقری‌دیزج با تأکید بر ضرورت معرفی توانمندی‌های مشعل‌پویا به سایر صنایع گفت: فعالیت این شرکت نباید به تأمین نیازهای داخلی پالایشگاه محدود بماند؛ بلکه باید با شناسایی فرصت‌های همکاری، زمینه حضور آن در پروژه‌های صنعتی و انعقاد قرارداد با مجموعه‌های دیگر فراهم شود. توسعه این تعاملات می‌تواند به پایداری فعالیت شرکت و تقویت نقش آن در تأمین تجهیزات و قطعات موردنیاز گروه کمک کند. وی همچنین با اشاره به تغییر مأموریت شرکت پتروپالایش سهروردی صفاهان و حرکت آن به سمت فعالیت در قالب شرکت مدیریت طرح (MC) اظهار کرد: با توجه به افق ۱۰ تا ۱۵ ساله پروژه‌های توسعه‌ای گروه، ساختار و مأموریت این شرکت متناسب با نیازهای آینده بازنگری شده است تا از ظرفیت‌های تخصصی مدیریت طرح بهره‌گیری شود.

مدیرعامل و نایب‌رئیس هیئت‌مدیره پالایش نفت اصفهان، مشعل‌پویا را نمونه‌ای از تحقق عملی ساخت داخل دانست و بر ضرورت گسترش بومی‌سازی در سطح استان و تقویت توان تولید و تأمین تجهیزات در داخل مجموعه تأکید کرد.

باقری‌دیزج در پایان، ضمن قدردانی از تلاش کارکنان، مدیران، مشاوران و اعضای هیئت‌مدیره، حفظ وحدت کلمه و انسجام را لازمه تداوم پیشرفت مجموعه دانست و بر تقویت هم‌افزایی برای دستیابی به دستاوردهای بیشتر تأکید کرد و ابراز امیدواری نمود: در چنین شرایطی که دشمنان داخلی و خارجی در کوره نفاق و دودستگی و چنددستگی می‌دمند، وفاق کامل و اتحاد را به منصه ظهور خواهیم گذاشت.

در پایان این آیین، عملیات انتقال مخزن تحت فشار مذکور که پس از تکمیل مراحل ساخت و تأیید آزمون‌های تخصصی، برای انتقال به محل پروژه RHU پالایشگاه اصفهان آماده شده بود، آغاز گردید.

فرماندار خرم‌آباد:

کارخانه آرد ایران عشایر با سه شیفت تولید در شرایط جنگی رکوردشکنی کرد

خرم‌آباد- خبرنگار کیهان:

فرماندار خرم‌آباد گفت: تدابیر و اقدامات جهادی مهندس اکبر بیرانوند، مدیر مجموعه کارخانه آرد ایران عشایر، در شرایط جنگی با سه شیفت تولید، رکورد را شکست که شایسته قدردانی است.

نورالدین درمنان در جریان بازدید از روند فعالیت کارخانه آرد ایران عشایر که با خردورزی بیرانوند، مدیر این واحد تولیدی، متحول شده، با بیان اینکه علی‌رغم تحریم‌ها و شرایط اقتصادی، به همت مدیر کارخانه آرد ایران عشایر، تجهیزات این واحد تولیدی نوسازی شده است، افزود: کارخانه آرد ایران عشایر در شرایط جنگی و جنگ ۴۰روزه، زیر بمباران‌های مستمر موفق شد سه‌شیفته آرد مورد نیاز استان را با کیفیت مطلوب تولید کند.

فرماندار خرم‌آباد با تأکید بر اینکه مدیران بایستی این‌گونه به بهترین شکل ممکن برای حسن انجام وظایف محوله تلاش کنند و پیگیر رفع مشکلات مردم باشند، بیان کرد: مردم با جان‌فشانی همیشه پای نظام و انقلاب بوده‌اند بنابراین، فلسفه وجود مدیران، خدمت به مردم مبعوث‌شده‌ای است که ولی‌نعمت ما هستند. وی با اظهار به اینکه همان‌گونه که مهندس شاهرخی، استاندار، بارها تأکید کرده‌اند، مدیری که نمی‌تواند به مردم خدمت کند باید کنار برود، گفت: مدیر توانمند به شرح وظایف خود و شرایط جامعه مسلط است و این مصداق مدیریت در کارخانه آرد ایران عشایر تجلی یافته است.

درمنان با اشاره به اینکه باید مسائل و مشکلات مردم ریشه‌یابی و حل شود، ادامه داد: هزینه جنگ بر دوش مردم بوده و همواره صادقانه پای نظام و انقلاب ایستاده‌اند. بنابراین، دولت و مدیران نیز بایستی پای کار مردم باشند.

فرماندار خرم‌آباد با بیان اینکه قوت غالب مردم نان است، اظهار کرد: با وجود تولید آرد مرغوب، مردم از کیفیت نان ناراضی هستند، به‌طوری‌که روزانه به فرمانداری‌های خرم‌آباد مراجعه می‌کنند و یا از طریق رسانه‌ها پیگیر این مطالبه به‌حق هستند. لذا با آموزش و نظارت، هر روز باید به کیفیت نان افزوده شود. درمنان به تلاش‌های مجموعه آرد ایران عشایر اشاره کرد و خاطرنشان ساخت: مهندس اکبر بیرانوند از مدیران با سابقه درخشان خدمت به مردم در مسئولیت‌های مختلف است و هر جایی از ظرفیت ایشان استفاده شده، موجب تحول و ارائه خدمات مطلوب به مردم بوده است.

وی با اشاره به ظرفیت بسیار خوب کارخانه آرد ایران عشایر ادامه داد: خوشبختانه این واحد تولیدی شرایط خوبی برای تولید آرد باکیفیت در استان دارد و با تکمیل نوسازی تجهیزات مورد نیاز، آینده بهتری خواهد داشت.

بر پایه این گزارش، مدیر کارخانه آرد عشایر بیان کرد: در حال حاضر، سهمیه گندم این واحد تولیدی حدود ۲۲۰۰ تن است؛ لذا چنانچه تدابیری در خصوص افزایش سهمیه گندم کارخانه آرد ایران عشایر اندیشیده شود، موجب بهره‌وری بیشتر از این ظرفیت تولیدی است.

اکبر بیرانوند با اشاره به شرایط فعلی، ذخیره‌سازی در سیلوهای گندم کارخانه آرد ایران عشایر را مهم برشمرد و افزود: در جنگ ۴۰روزه، این مجموعه تدابیر خوبی انجام دادند و از کمبود آرد در استان جلوگیری کردیم که ایجاب می‌کند بیش از ۵ تن ذخیره گندم این واحد تولیدی باشد.

بیرانوند به تلاش‌های مجموعه کارخانه آرد عشایر در زمان جنگ جنایتکاران آمریکایی و صهیونی علیه کشورمان اشاره کرد و ادامه داد: در بسیاری از بحران‌ها و جنگ‌های اخیر، کمک‌حال استان بودیم و به‌صورت سه‌شیفته کار کردیم تا بتوانیم آرد مورد نیاز استان را تأمین کنیم و همواره به نحو احسن ارائه خدمت کرده‌ایم.

مدیر کارخانه آرد ایران عشایر با تأکید بر افزایش ذخیره گندم در سیلوهای کارخانه، اظهار کرد: مقدار فعلی ذخیره کارخانه با این همه ظرفیت قابل قبول نیست.

وی با اشاره به ظرفیت تولید سبوس در این واحد تولیدی، بیان کرد: ۲۵۰ تن سبوس در این کارخانه تولید می‌شود که به‌موقع در اختیار توزیع‌کنندگان قرار می‌گیرد.

مهندس بیرانوند تصریح کرد: تلاش کردیم با همکاری کنترل کیفی و واحد فنی، تا جایی که امکان دارد به آرد کیفیت بدهیم و حال آردی که در این کارخانه تولید می‌شود، با توجه به کیفیت بالایی که دارد، به‌محض اینکه در سامانه قرار می‌گیرد، بعد از نیم ساعت سهمیه تمام می‌شود.

تعطیلی سراسری مدارس در دستور کار نیست
بازگشت ۱۲۸۸ واحد آموزشی آسیب‌دیده از جنگ به چرخه فعالیت

همدان- خبرنگار کیهان:

وزیر آموزش‌وپرورش با بیان اینکه تداوم آموزش حضوری از اولویت‌های وزارت آموزش‌وپرورش است، افزود: تعطیلی یکپارچه مدارس در سراسر کشور در دستور کار نیست و در صورت بروز شرایط اضطراری، تصمیم‌گیری درباره نحوه فعالیت مدارس براساس شرایط و اقتضائات هر استان انجام خواهد شد.

علیرضا کاظمی پیش‌بینی‌ها درباره تعطیلی مدارس تا اواسط آبان‌ماه مبنای درستی ندارد، گفت: دستورالعمل مدیریت شرایط احتمالی در مدارس تدوین شده است و پس از ابلاغ این دستورالعمل، استانداران با بررسی وضعیت و تهدیدهای موجود در هر استان، تصمیمات لازم را در شورای تأمین اتخاذ خواهند کرد.

وی با بیان اینکه مدارس باید آخرین مراکزی باشند که در شرایط اضطراری و اجتناب‌ناپذیر به سمت آموزش غیرحضوری می‌روند، خاطرنشان کرد: تمام تلاش وزارت آموزش‌وپرورش و استانداران بر استمرار آموزش حضوری و اتخاذ تدابیر لازم برای جلوگیری از تعطیلی مدارس است و مدارس کشور فعالیت خود را به‌صورت حضوری ادامه می‌دهند.

کاظمی با اشاره به آسیب‌دیدن یک‌هزار و ۵۰۷ واحد آموزشی در جریان جنگ، گفت: از مجموع یک‌هزار و ۵۰۷ واحد آموزشی آسیب‌دیده از جنگ، یک‌هزار و ۲۸۸ واحد تا ۱۵ شهریورماه به چرخه فعالیت بازگشتند.

افزایش ۶ هزار فضای ورزشی در مدارس کشور

کاظمی با اشاره به توسعه زیرساخت‌های ورزشی مدارس اظهار کرد: حدود ۶ هزار فضای ورزشی به مجموعه فضاهای ورزشی کشور افزوده شده است که بخش قابل‌توجهی از آنها را ز